

Rada sa dívam na nočnú oblohu posiatu hviezdami. Na tajomný svet dialok, svetla a tmy, ktorý nad mojou hlavou vytvára majestátnu klenbu. Majstrovské dielo môjho Otca!

Stačí chvíľa, ktorú venujem tomuto zázraku, a moje srdce sa začína chvieť v úžase. Privádza ma k tajomstvu, k srdcu Boha.

Keď uvažujem o biblických mudrcoch, pýtam sa, či azda pri pohľade na nočné nebo zažívali niečo podobné. Prebudilo v nich záujem smerovať k tomu, čo ich presahuje? Ako je možné, že sa len tak vydali do ďalekého neznáma, hľadať nejakého kráľa, o ktorom toho veľa nevedeli, zaiste nie tolko, ako o ňom z proroctiev vedel izraelský ľud? Vydali sa na cestu, ktorej cieľ nepoznali. Nevedeli, koho nájdu. A odkiaľ brali istotu, že sa im to podarí? Odkiaľ čerpali odhodlanie a nasadenie, čo ich hnalo dopredu? Ako je možné, že ich nejaká hviezda dokázala vytiahnuť z ich doterajších istôt? Boli to učenci, určite bolo o nich dobre postarané, mali svoje teplé miestečka v palácoch, svoju prácu, zázemie, svoje bádanie a zaiste i slušný komfort. Ako to, že dokázali zanechať všetko pre niečo, o čom nevedeli takmer nič? A vôbec, ako je možné, že dokázali spozorovať, že sa na nebi objavila nejaká nová hviezda, pre naše oči len zrnko svetelného prachu, utopené v mori státisícov ďalších?

Boli to muži veľmi vnímaví, so zmyslom pre detaily a dôslednosť, schopní postrehnúť zmenu, spozornieť pri niečom novom a neprehliadať nepatrné. Pýtali sa a boli ochotní hľadať. Herodes a židovskí učenci poznali dokonca i mesto, kde sa má Kráľ narodiť, a predsa ho nenašli. Podarilo sa to len tým, ktorí prichádzali so skloneným srdcom, s túžbou pokľaknúť a odovzdať svoj dar. Odvaha a túžba mudrcov dokonca nepoznala hranice. Nebáli sa opustiť svoju zem, prekročiť to, čo im bolo doposiaľ známe, vystúpiť so svojho bezpečia a vstúpiť do cudzej krajiny, vystaviť sa nepohodliu, prekonávať seba samých. Kto chce nájsť nebeského Kráľa, musí mať odvahu popasovať sa so svojimi neduhmi, slabosťou, obmedzenosťou, byť ochotný prekračovať svoje hranice, svoj tieň a meniť sa k lepšiemu, vrátiť sa domov od betlehemskeho dieťaťa úplne inou cestou. Sme aj my takto múdri?

Monika J., ašpirantka Ordo virginum

Foto: halfpoint.sk

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)